

er imidlertid mere en formel Indvending, end der deri ligger, at dette Middels Anvendelse i Virkeligheden skulde indeholde noget særdeles Trykkende. Naar der ikke skulde vindes Andet ved de nye Bestemmelser end denne ene formelle Fyldestgjørelse, vilde jeg have troet, at der ikke var tilstrækkelig Grund til derfor at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse; skal der vedtages en ny Lov i denne Sag, maa ikke blot en Form, men ogsaa en Virkelighed fyldestgøres. Det er altsaa nødvendigt ved Bedømmelsen af Sagen at stille sig for Die, hvorledes den gjældende Lovgivning er, og i denne Henseende har jeg allerede ved Sagens 1ste Behandling tilladt mig at minde om de store Hovedbestemmelser, som allerede findes, og ved hvilke jeg maa staa fast, saaledes at jeg ikke kan samtykke i, at de roffes paa noget Punkt. Det maa være mig kjært, og det er mit Dnsse, at der gjøres et Fremmskridt i denne Henseende; men jeg kan ikke paa nogen Maade overtage Ansvar for en Lovs Gjennemførelse, hvorved de Goder, der allerede nu findes, krænktes. Vil Thinget ikke gaa videre, vil det ikke delagtiggjøre Landalmuen i de Goder, som andre Dele af Befolkningen nyde, maa Ansvar falde paa det høitærede Thing, der i saa Henseende vil bevare en mindre god Stilling for Landalmuen. En af de vigtigere Hovedbestemmelser er den kjøbenhavnske Skoleforordnings gamle almindelige Regel. Den er netop saa vigtig med Hensyn til 7 Mars Grændse, og det er derfor, jeg ikke paa nogen Maade kan fravige denne Grændse, naar der overhovedet skal gives Lov i denne Sag. Hovedbestemmelserne ere altsaa dels Forordningen om Skolevæsenet i Kjøbenhavn af 20de Marts 1844, hvorefter der skal stiftes Vaccinationsattest tilveie, naar et Barn kommer ind i Almueskolen, og dels den almindelige Bestemmelse i Forordningen af 3die April 1810 § 7; jeg anfører naturligvis kun de Hovedbestemmelser, der beherske Forholdet. Efter den nævnte § 7 i Forordningen af 3die April 1810 skulle Forstandere og Bestyrere for samtlige Undervisningsinstitutter og alle saadanne Skoler, som ikke henhøre til de ringeste Almueskoler, være ansvarlige for, at In-

gen, som ei bevisligen er vaccineret eller har havt de naturlige Kopper, optages som Lærling til Opdragelse eller Undervisning i bemeldte Institutter eller Skoler. Jeg maa nu sige, at noget af det Forunderligste, som er blevet sagt i denne Sag, er det, at nærværende Forslag skulde indføre en Ulighed til Skade for dem, der ere mindre vel stillede. Forholdet er lige det omvendte, idet de ærede Medlemmer, der modsatte sig Lovforslaget, netop vedligeholde en mindre heldig Tilstand for den Del af Befolkningen, som ikke allerede er beskyttet ved Forordningen af 3die April 1810 § 7. I alle de Skoler, som ikke henhøre til de ringeste Almueskoler, skulle Forstandere og Bestyrere paase, at det Gode sikres Børnene, som Lovforslaget ønsker ogsaa at sikre de Børn, der skulle ind i de ringere Skoler. Saa falsk er den Fremstilling, det ærede Medlem gav; i den Grad er den i Strid med Virkeligheden, og det ærede Ting vil derefter forstaa, at det vilde være en Samvittigheds Sag at samtykke i nogetsomhelst Forslag, som fordærvede den nuværende Tilstand. Kan der ikke opnaaes noget Gode, vil jeg beklage det, men det faar da at være; i nogen Tilbagegang kan og vil jeg derimod ikke samtykke. Heri ligger altsaa, mine Herrer, at Forslaget under Nr. 1 hører til de Forslag, hvis Vedtagelse for mig er ensbetydende med Lovforslagets Forkastelse, thi den deri foreslaede Aldersgrændse er ligefrem i Strid med den nuværende Tilstand. — Om Forslagene under Nr. 5, 17 og 19, som den høitærede Formand sammenstillede, maa jeg sige, at de ligefrem vilde tilintetgjøre den Hensigt, hvori Lovforslaget er indbragt. Det er mig klart, at skal der være Bestemmelser i denne Henseende, er det ikke nok, at Lovgivningsmagten vil henvise denne Sag til Politiet, men ved denne Art af Administrationsforanstaltninger maa der i Lovene selv gives den fornødne Anvisning til en betryggende Gjennemførelse af dens Regler. Det gjælder her som saa ofte, at man enten maa ville eller ikke ville, men man bør ikke sige, at man vil, naar man ikke vil de Ting, der ere nødvendige, naar man ikke vil det, man vil; detle fører ikke til Noget. Det er bedre snar at sige, at man ikke vil, end bag-